

GYVASIS KRISTUS

APAŠTALŲ LIUDIJIMAS

PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA

Minėdami dutūkstantąsias Jėzaus Kristaus gimimo metines, liudijame apie neprilygtamo Jo gyvenimo realumą ir nesibaigiančią didžiosios apmokančios Jo aukos galią. Niekas kitas taip giliai nepaveikė visų žemės žmonių – tiek gyvenusių, tiek dar gyveniančių.

Jis buvo Didysis Senojo Testamento Jehova, Naujojo Mesijas. Vadovaujamas savo Tėvo, Jis sukūrė žemę. „Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę.“ (Jono 1:3.) Nors buvo be nuodėmės, Jis pasikrikštijo, kad atliktų visa, kas reikalinga teisumui. Jis „vaikščiojo, darydamas gera“ (Apaštalu darbų 10:38), tačiau buvo niekinamas už tai. Jo Evangelija buvo taikos ir geranoriškumo žinia. Jis karštai kvietė visus sekti Savo pavyzdžiu. Jis vaikščiojo Palestinos keliais, gydydamas ligonius, teikdamas regėjimą akliesiems, prikeldamas mirusiuosius. Jis mokė amžinybės tiesų: apie mūsų ikimirtingojo egzistavimo tikrumą, mūsų gyvenimo žemėje prasmę ir apie Dievo sūnų bei dukterų galimybes būsime gyvenime.

Jis įsteigė sakramentą kaip savo didžiosios apmokančios aukos priminimą. Jis buvo suimtas ir apkaltintas nebūtais dalykais, pripažintas kaltu, norint įtikti miniai, ir pasmerktas mirti ant Kalvarijos kryžiaus. Jis atidavė Savo gyvybę, kad apmokėtų žmonijos nuodėmes. Tai buvo didi Jo išpirka už visus žemės gyventojus.

Iškilingai liudijame, kad Jo gyvenimas, reikšmingiausias visoje žmonių istorijoje, neprasidėjo Betliejuje ir nesibaigė Kalvarijoje. Jis buvo Tėvo Pirmagimis, Viengimis Sūnus kūne, pasaulio Išpirkėjas.

Jis prisikėlė iš kapo, „kaip užmigusiųjų pirmagimis“ (1 Korintiečiams 15:20). Kaip prisikėlęs Viešpats, Jis aplankė tuos, kuriuos mylėjo gyvenime. Jis taip pat mokė „kitas avis“ (Jono 10:16) senovės Amerikoje. Šiais laikais Jis ir Jo Tėvas pasirodė berniukui Džozefui Smitui, pradėdami seniai pažadėtą amžių pilnatvės Evangelijos laikotarpį (žr. Efeziečiams 1:10).

Apie gyvąjį Kristų pranašas Džozefas rašė: „Jo akys buvo tarsi ugnies liepsna; jo galvos plaukai buvo balti tarsi tyras sniegas; jo veidas spindėjo skaisčiau už saulę; ir jo balsas buvo lyg didžiųjų vandenu šniokštimas, būtent Jehovos balsas, sakantis:

Aš esu pirmasis ir paskutinis; aš esu tas, kuris gyvena, aš esu tas, kuris buvo nužudytas; aš esu jūsų užtarėjas pas Tėvą.“ (DS 110:3–4.)

Apie Jį pranašas taip pat skelbė: „Ir dabar, po daugelio liudijimų, pateiktų apie jį, šis yra visų paskiausias liudijimas, kurį pateikiame apie jį, – kad jis gyvena!

Nes mes jį matėme, būtent Dievo dešinėje; ir mes girdėjome balsą, liudijantį, kad jis – Tėvo Viengimis,

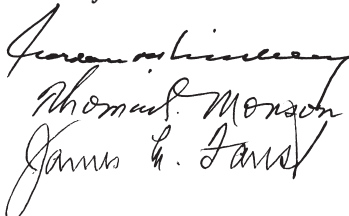
kad juo, per jį ir iš jo sukuriama ir buvo sukurti pasauliai ir jų gyventojai – Dievui užgimę sūnūs ir dukros.“ (DS 76:22–24.)

Iškilingai skelbiame, kad žemėje buvo atkurta Jo kunigystė ir Jo Bažnyčia – pastatyta ant apaštalu ir pranašų pamato, turinti kertiniu akmeniu patį Kristų Jėzų (žr. Efeziečiams 2:20).

Liudijame, kad vieną dieną Jis sugrįš į žemę. „Tada Viešpaties šlovė bus apreikšta! Visa žmonija drauge ją išvys“ (Izaijo 40:5). Jis valdys kaip karalių Karalius ir viešpačių Viešpats, prieš Jį kiekvienas kelis klaupsis ir kiekvienas liežuvis garbins Jį. Kiekvienas iš mūsų stosime prieš Jį, kad būtume teisiami pagal savo darbus ir širdies troškimus.

Mes, kaip deramai išventinti Jo apaštalai, liudijame, kad Jėzus yra gyvasis Kristus, nemirtingas Dievo Sūnus. Jis yra didysis karalius Emanuelis, kuris šiandien stovi savo Tėvo dešinėje. Jis yra pasaulio šviesa, gyvybė ir viltis. Jo kelias – tai kelias, vedantis į laimę šiame gyvenime ir amžinąjį gyvenimą ateinančiame pasaulyje. Dėkojame Dievui už neprilygstamą Jo dieviško Sūnaus dovaną.

PIRMOJI PREZIDENTŪRA

2000 m. sausio 1 d.

DVYLIKOS KVORUMAS

